

3.1.1 Κωδικός (-οί) αναγνώρισης	GR ΡΙΟΡ FOD16
3.1.2 Τίτλος	Αδριανόπουλοι Αφοί Ο.Ε. Εργοστάσιον Κρόνος
3.1.3 Χρονολογία (-ες)	1947-1999
3.1.4 Επίπεδο περιγραφής	Αρχείο
3.1.5 Μέγεθος και υπόστρωμα της ενότητας περιγραφής (ποσότητα, όγκος, διαστάσεις)	4,78 τρέχοντα μέτρα
3.2.1 Όνομα του παραγωγού (-ών)	Κρόνος Βιομηχανία Νοσοκομειακών Ειδών και Μεταλλινών Επίπλων Αδελφοί Αδριανόπουλοι
3.2.2 Διοικητική Ιστορία / Βιογραφικό σημείωμα	<p>Οι αδελφοί Νικόλαος και Μενέλαος (-1961) Δημητρίου Αδριανόπουλος, με καταγωγή από τη Σμύρνη, ασχολήθηκαν από το 1927 στη Θεσσαλονίκη ως οξυγονοκολλητές και το 1929 δημιούργησαν μικρό εργαστήριο στην ίδια πόλη. Ο Μ. Ανδριανόπουλος, πρακτικός μηχανικός, αναφέρεται πως διέθετε υψηλό επίπεδο τεχνικής κατάρτισης και ήταν υπεύθυνος για την άρτια παραγωγή νοσοκομειακών ειδών εφάμιλλων του εξωτερικού. Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του στο μηχανοστάσιο του Αγγλικού Σιδηροδρόμου Σμύρνης-Εγερδίρ σε ηλικία 16 ετών. Τον Μάρτιο 1935 οι αδελφοί Αδριανόπουλοι εγκαταστάθηκαν σε μισθωμένο κτήριο στην Αθήνα στην οδό Μεγάλου Βασιλείου αριθ. 15 στο Ρουφ. Το 90% του εξοπλισμού κρατικών και ιδιωτικών χειρουργικών κλινικών πριν τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο είχε παραχθεί από την εταιρεία ενώ χειρουργικές τράπεζες κατασκευάζονταν από το 1930. Τον Αύγουστο του 1935 οι ιδιοκτήτες αγόρασαν οικόπεδο στη βιομηχανική ζώνη της οδού Πειραιώς-Αθηνών με σκοπό την ανέγερση νέου ιδιόκτητου εργοστασίου στα Κάτω Πετράλωνα επί των οδών Πανδώρου και Αθηνοδώρου, στη θέση Καλλιρρόη ή Πλατύ Φρέαρ. Μεταλλικά γραφεία και αρχειοθήκες διατίθεντο προπολεμικά στην Τράπεζα της Ελλάδος, Τράπεζα Αθηνών, ΟΛΠ, και άλλα τραπεζικά ιδρύματα. Προπολεμικά συνεταιρίστηκαν με τους αδελφούς Οικονομόπουλου (Αριστείδου 3) που ανέλαβαν τη διάθεση της παραγωγής. Μέχρι τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο πραγματοποιούσαν εξαγωγές σε Κωνσταντινούπολη, Βελιγράδι, Σκόπια, Σόφια και άλλες πόλεις των Βαλκανίων. Προπολεμικά η επιχείρηση βραβεύθηκε στις Διεθνείς Εκθέσεις Θεσσαλονίκης, Σόφιας, Βελιγραδίου και Σμύρνης. Την περίοδο του Πολέμου εφοδίαζε τα πλωτά νοσοκομεία «Ελλάς», «Δάφνη», «Σωκράτης» και «Αττική», καθώς και τα οχυρά της Γραμμής Μεταξά και δημιούργησε τύπο λυόμενων ορεινών χειρουργείων. Εφοδίαζε επίσης την Ελληνική Βασιλική Αεροπορία με ειδικά φορεία/αιώρες για μεταγωγικά αεροσκάφη. Το 1939 απασχολούνταν στη μονάδα 35 τεχνίτες.</p>

Το 1941 ίδρυσαν Ο.Ε. με ιδιωτικό συμφωνητικό και κεφάλαιο 1 εκατ. δρχ. Παρήγαγαν νοσοκομειακά έπιπλα και είδη με κύριο ανταγωνιστή τη Μεταλλοβιομηχανία Μ. Βιδάλη και Σία, καθώς και μεταλλικά έπιπλα γραφείου. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής το εργοστάσιο, σύμφωνα με προφορική μαρτυρία της Αναστασίας Αδριανοπούλου επιτάχθηκε από τις αρχές Κατοχής, οπότε αναγκάστηκαν να πωλήσουν μέρος του μηχανολογικού εξοπλισμού. Μεταπολεμικά, το εργοστάσιο ανασυγκροτήθηκε ασχολούμενο με την κατασκευή νοσοκομειακών επίπλων και σκευών. Ειδικότερα, παρήγαγε χειρουργικά τραπέζια, οδοντιατρικές πολυθρόνες, νοσοκομειακά σιδηρά φορεία και παντός είδους ιατρικά σκεύη εφοδιάζοντας επί 30 έτη τα νοσοκομειακά ιδρύματα της χώρας. Με αίτηση για τη χορήγηση δανείου προς την Κεντρική Επιτροπή Δανείων (ΚΕΔ) μέσω της Εθνικής Κτηματικής Τραπέζης (ΕΚΤΕ), το 1949 η επιχείρηση θα προχωρούσε στην παραγωγή ηλεκτρικών ψυγείων. Το ίδιο έτος η εταιρεία απασχολούσε 21 εργάτες. Ο Ν. Αδριανόπουλος είχε αναλάβει την οικονομική διαχείριση και ο Μ. Αδριανόπουλος την τεχνική διεύθυνση της μονάδας. Η εταιρεία διέθετε τα προϊόντα της από δύο καταστήματα. Το 1950 εγκρίθηκε από την ΚΕΔ δάνειο 30.000 δολαρίων για την ανέγερση νέου κτηρίου εργοστασίου σε έκταση 896,37 μ² και την προμήθεια μηχανημάτων από τους οίκους Mitchell and Co. Ltd. Keighley Αγγλίας, Hahn & Kolb και Meuser & Co. Werkzeugmaschinenfabrik G.M.B.H. Γερμανίας. Το 1951 η εταιρεία έλαβε από την ΚΕΔ συμπληρωματικό δάνειο 14.350 δολαρίων σε δραχμές για την αποπεράτωση του εργοστασίου που ολοκληρώθηκε το 1952 σε σχέδια του επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού Αννίβα Δ. Αρνέλλου και εργολάβο τον Νικόλαο Αρ. Καρανικολάου και την αποπληρωμή μηχανημάτων από τον ΟΔΙΣΥ. Προβλέπονταν ο διπλασιασμός της παραγωγής, η κατασκευή χειρουργικών εργαλείων/ψαλίδες, λαβίδες, κ.ά., η αύξηση του αριθμού προσωπικού σε 100 εργάτες με καλύτερες συνθήκες υγιεινής και η επανάληψη προπολεμικών εξαγωγών σε Κύπρο, Τουρκία και Μέση Ανατολή. Την περίοδο αυτή η εταιρεία αποτελούσε την κύρια βιομηχανία κατασκευής νοσοκομειακών ειδών στην Ελλάδα και είχε ξεκινήσει να δέχεται τον ανταγωνισμό οίκων του εξωτερικού (Ιταλίας, Ολλανδίας), παρά το γεγονός ότι διέθετε τα προϊόντα της σε χαμηλότερες τιμές. Το αρχικό δάνειο δεν είχε καλύψει τις αυξήσεις τιμών οικοδομικών υλικών και ημερομισθίων, τη δημιουργία νέας

	<p>πτέρυγας, την προμήθεια από τον ΟΔΙΣΥ μηχανημάτων που δεν είχαν εγκριθεί από το πρώτο δάνειο και δεν είχε προβλεφθεί κεφάλαιο κίνησης. Η υποτίμηση της δραχμής του 1953 υπήρξε καθοριστικός παράγοντας που οδήγησε στη διακοπή των εργασιών της εταιρείας. Το 1954 συστάθηκε Ο.Ε. με συνέταιρο τον Γεώργιο Ανδρεάδη. Το 1956 η επιχείρηση τέθηκε σε αναγκαστική διαχείριση υπό τον Γ. Καραμπέτσο. Είχε ήδη περιορίσει την παραγωγή της σε χειρουργικές τράπεζες και κλιβάνους, σωληνωτά έπιπλα νοσοκομείων και κυτία αποστείρωσης. Σύμφωνα με έκθεση του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως (ΟΧΟΑ) 1957, οι Αφοί Ανδριανόπουλοι επεκτάθηκαν σε επενδύσεις κτηριακών εγκαταστάσεων και μηχανημάτων πέρα από τις οικονομικές τους δυνατότητες και δεν μπορούσαν να λάβουν μέρος σε δημοπρασίες. Τον Σεπτέμβριο 1957 πραγματοποιήθηκε πλειστηριασμός του υπέγγυου εργοστασίου που κατακυρώθηκε στον ΟΧΟΑ έναντι ποσού 535.000 δραχμών. Αξιολογούνταν ως επιχείρηση με άρτιο τεχνικό και μηχανικό εξοπλισμό, καλή ζήτηση στο εσωτερικό και εξαγωγές σε γειτονικές αγορές με ελλείψεις σε επιστημονικό προσωπικό, τεχνικό γραφείο μελετών και όργανα ελέγχου και συσκευών θερμικών κατεργασιών. Το εργοστάσιο κατακυρώθηκε το 1958 στην Α.Ε. Τουρισμού, Οικοδομών, Συγκοινωνιών ΑΕΤΟΣ, κυριότητας Αναστασίου Ι. Σκενδέρη.</p> <p>Η εταιρεία Αφοί Αδριανόπουλοι μετά τη διάλυσή της το 1957 επανασυστάθηκε τον Ιανουάριο 1960 με την επωνυμία Υιοί Μ. Αδριανόπουλοι από την Πολυξένη, σύζυγο Μ. Αδριανόπουλου και τους Δημήτριο και Νικόλαο Μ. Αδριανόπουλο, κατασκευάζοντας σε μικρή κλίμακα νοσοκομειακά εργαλεία βαριάς βιομηχανίας σε εργοστάσιο στην οδό Πειραιώς 232-Σφαγεία. Η μονάδα λειτούργησε διαδοχικά κατά τις επόμενες δεκαετίες στις οδούς Κεϊριαδών 29, Κωνσταντινουπόλεως 40 και Ελασιδών 12 με την επωνυμία Δ.Ν. Αδριανόπουλος Νοσοκομειακά Είδη Ο Ιπποκράτης.</p>
3.2.3 Ιστορικό της ενότητας περιγραφής	
3.2.4 Διαδικασία πρόσκτησης	Δωρεά Αναστασίας Αδριανοπούλου (2017)
3.3.1 Παρουσίαση περιεχομένου	Περιλαμβάνει αλληλογραφία διάθεσης νοσοκομειακών ειδών και στοιχεία οικονομικής διαχείριση.
3.3.2 Επιλογές, εκκαθαρίσεις και τελική διατήρηση	Διατηρήθηκαν όλοι οι φάκελοι.
3.3.3 Προσθήκες υλικού	
3.3.4 Σύστημα ταξινόμησης	

3.4.1 Όροι πρόσβασης	Ύστερα από έγκριση της αίτησης του ερευνητή από την Υπηρεσία Ι.Α. ΠΙΟΠ
3.4.2 Όροι αναπαραγωγής	Βλ. Κανονισμό Λειτουργίας Αναγνωστηρίου Ι.Α. ΠΙΟΠ (www.pioip.gr)
3.4.3 Γλώσσα/γραφή των τεκμηρίων	Ελληνική
3.4.4 Φυσικά χαρακτηριστικά και τεχνικές προϋποθέσεις	Λυτά έγγραφα, κατάστιχα, ψηφιακά αντίγραφα φωτογραφιών-διαφημιστικού υλικού, σφραγίδες, συσκευασίες υλικών μηχανουργείου
3.4.5 Εργαλεία έρευνας	
3.5.1 Εντοπισμός πρωτοτύπων	
3.5.2 Εντοπισμός αντιγράφων	
3.5.3 Συμπληρωματικές πηγές / σχετικές ενότητες περιγραφής	Αρχείο Κεντρικής Επιτροπής Δανείων (GR ΠΙΟΠ FOA2/SE2/SS3/FI32059, GR ΠΙΟΠ FOA2/SE2/SS3/FI32178) Αρχείο Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως (GR ΠΙΟΠFOA3/SE5/SS6/FI92, GR ΠΙΟΠFOA3/SE6/SS4/FI90624)
3.5.4 Δημοσιεύσεις / βιβλιογραφία	Κωνσταντινίδου, Φ. (1956, Μάιος). "Ένας περίπατος στο νοσηλευτικόν ίδρυμα Μ.Τ.Σ. που οδηγεί σε μία πρότυπη Ελληνική βιομηχανία: Το εργοστάσιον κατασκευής ειδών νοσοκομειακού εξοπλισμού ο Κρόνος των αδελφών Αδριανόπουλων", <i>Βιομηχανική Επιθεώρησης</i> , 23(259), 244-249
3.6.1 Παρατηρήσεις	
3.7.1 Παρατηρήσεις και όνομα αρχειονόμου	Στεριώτη Ραφαέλα, Ραμαντάνογλου Δημήτρης
3.7.2 Κανόνες ή πρότυπα περιγραφής	ΔΙΠΑΠ (Γ) 2η έκδοση
3.7.3 Χρονολογία -(ες) περιγραφής	2023